

шение — като начало, като първи опити въ тая област и като исторически факти, по които можемъ да съдимъ за културното ниво на народа прѣзъ това време.

За прѣвъ пътъ за тетрални прѣставления въ Сливенъ се заговорва прѣзъ 60 тѣ години. Възможно е и по-рано да сѫ играли прѣставлеания, особено като имаме прѣд видъ, че инициатора на театралните прѣставления у насъ Сава Доброплодни, подъ ржководството на когото въ 1856 г. се дава първото българско прѣставление въ Шуменъ, е билъ учитель тука. Но за това нѣмаме никакви свѣдения нито отъ съвременици, нито по вѣстници, нито въ автобиографията на той учитель, макаръ единъ отъ неговите ученици (Дръ Минковъ) да споменава това¹⁾). Първото прѣставление въ града се дава въ 1868 год. отъ читалищните членове. За него говорятъ съвременици и участници въ него. Отъ тѣхните спомени се вижда, че инициатори сѫ били читалищните членове, които избиратъ трагедията *Мноюстрадална Геновеева* — единствената трагедия позволена отъ официалната турска властъ, обиколила всички кѫтове на България и отговаряща напълно на еснафските вкусове и разбирияния. Тая трагедия не се дава само веднажъ, както бѣлѣжатъ Зах. Кировъ и Ат. Николовъ въ Юб. Сборникъ на читалището Зора. Споредъ свѣдения, черпени отъ излизашитъ по това време вѣстници, частъ отъ нея (4-то и 5 то дѣйствие) е била повторена на 26 декември 1870 год. и то придружена съ комедията „На явѣ и на сънѣ все едно“, писателски истерики, извлѣчени изъ подлистника на в. „Пжтникъ“, а слѣдъ това за трети пътъ цѣлата трагедия на 8 януарий 1871 год. Отъ тритъ прѣставления читалището спечелило 6000 гроша

¹⁾ В. Пундевъ. Добри Чинтуловъ, стр. 111.